

English version below

KAZIMIR MALEVIČ

(1878, Kyjev, UA – 1935, Petrohrad, RUS)

BEZ NÁZVU

okolo 1913, cyklus kuboexpresivních a suprematistických

kreseb, tužka, papír

Kunstmuseum Bochum

Trienále SEFO 2024 MOMENTY

Avantgardista, suprematista, vůdčí osobnost ruské vizuální revoluce počátku 20. století, hájící autonomní pozice uměleckého díla.

Kazimir Malevič se narodil rodičům polského původu, studoval kreslení v Kyjevě a poté navštěvoval Moskevskou školu malířství, sochařství a architektury, respektive Stroganovovu školu. Ve své rané tvorbě navázal na impresionismus, symbolismus a fauvismus, během studijní cesty do Paříže v roce 1912 nicméně objevil Pabla Picassa a kubismus, který později ojedinělým způsobem propojil s principy expresionismu a futurismu. Počínaje rokem 1913 se Malevič obrací k abstrakci, rozvíjí vlastní styl, který nazývá suprematismem a označuje jím specifické spojení barvy, linie a tvaru nadané autonomním významem. Vznikají klíčová díla evropského moderního umění, Černý čtverec (1915) či Suprematistická kompozice: Bílá na bílé (1918). Pod vlivem Velké říjnové socialistické revoluce se začal věnovat pedagogice, vyučoval malířství v Moskvě a Petrohradě, kde prožil zbytek života. V roce 1927 navštívil Bauhaus. Výsledkem diskusí vedených s Vasilijem Kandinským je teoretický spis Die gegenstandslose Welt (Neobjektivní svět).

Malevič zosobňuje dvě tendence patrné v meziválečném progresivním uměleckém prostředí – tendenci k autonomii a k internacionalizaci, přičemž je typickým proponentem „mostu Moskva-Berlín“. Podobně jako řada jeho přátel, však i on záhy upadl pod tlakem politicky preferované formy socialistického realismu do zapomnění a zemřel v ústraní. Cyklus kreseb, který je součástí stálé expozice SEFO, dokládá postupný proces proměny osobního stylu a přechod k abstrakci. Volání po autonomní roli umění zbaveného externích funkcí se násobí pozdější recepcí – cyklus, který KMB spravuje, je snad osobním darem jiného ruského umělce, Lva Nussberga, Petru Spielmannovi. Fascinujícím způsobem přitom dochází k revizi mechanismů dějin, které máme tendenci považovat za fatální.

Jaké role a funkce umělecké dílo plní? Reprezentuje svět? Vzdělává? Těší? Baví? Socializuje? Která je tou primární a pro umění výlučnou?

Momenty Trienále
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst

English version below

KAZIMIR MALEWICH

(1878, Kyjiv, UA – 1935, Sankt Peterburg, RUS)

UNTITLED

ca. 1913, cycle of cuboexpressive and suprematist drawings
Kunstmuseum Bochum, pencil,
paper

Kunstmuseum Bochum

SEFO Triennial 2024 MOMENTS

Avant-gardist, Suprematist, leading figure of the Russian visual revolution of the early 20th century, defending the autonomous position of the artwork.

Born to parents of Polish origin, Kazimir Malevich studied drawing in Kiev and then attended the Moscow School of Painting, Sculpture and Architecture, or the Stroganov School. In his early work he drew on Impressionism, Symbolism and Fauvism, but during a study trip to Paris in 1912 he discovered Pablo Picasso and Cubism, which he later combined in a unique way with the principles of Expressionism and Futurism. Beginning in 1913, Malevich turned to abstraction, developing his own style, which he called Suprematism, referring to a specific combination of colour, line and shape endowed with autonomous meaning. The key works of European modern art, Black Square (1915) and Suprematist Composition: White on White (1918), were created. Under the influence of the Great October Socialist Revolution, he devoted himself to education, teaching painting in Moscow and St. Petersburg, where he spent the rest of his life. In 1927 he visited the Bauhaus. Discussions with Wassily Kandinsky resulted in the theoretical work Die gegenstandslose Welt (The Non-Objective World). Malevich personifies two tendencies evident in the interwar progressive artistic milieu – the tendency towards autonomy and internationalisation, being a typical proponent of the 'Moscow-Berlin bridge'. Like many of his friends, however, he soon fell into obscurity under the pressure of the politically preferred form of socialist realism and died in seclusion. The series of drawings that are part of SEFO's permanent exhibition illustrate the gradual process of the transformation of his personal style and the transition to abstraction. The call for an autonomous role of art stripped of external functions is multiplied by later reception – the series, which KMB curates, is perhaps a personal gift from another Russian artist, Lev Nussberg, to Peter Spielmann. In doing so, there is a fascinating revision of the mechanisms of history that we tend to regard as fatal.

Momenty Trienále
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst

English version below

What are the roles and functions of a work of art? Does it represent the world? Does it educate? Does it delight? Does it entertain? Does it socialize? Which is the primary and exclusive role for art?

Momenty Trienále
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst